



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor  
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum  
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,  
Coordinatus, Seu Omnes ...**

**Diana, Antonino**

**Lugduni, M. DC. LXXX.**

10. An quicumque Confessarius ab Ordinario approbatus possit tempore  
Iubilaei absolvere Moniales à peccatis, vel à casibus, & censuris reservatis?  
Ex p. 3. tr. 2. res. 29 & ad pedem literæ in ...

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)



## RESOL. X.

*An quicumque Confessarius ab Ordinario approbatus possit tempore Iubilaei absolueri Moniales a peccatis, vel a casibus, & censuris reservatis? Ex part. 3. tract. 2. Ref. 29.*

Et ad litteram ibi in tract. 4. Ref. 153. alias 154. Sed hic vna tantum Ref. transcribitur.

Sup. hoc in Ref. seq. & in to. 7. tr. 1. Refol. 348 §. sed difficultas.

§. 1. **A**ffirmatiuam sententiam docet Bonacina de Sacram. disp. 5. q. 7. punct. 2. §. 1. n. 2. in fine.

2. Sed aduersus illum insurgit Faustus de Iubilaeo, l. 4. q. 78. & Alphonsus de Leo, etiam de Iubilaeo, part. 2. q. 9. n. 25. Quia Confessariis prohibitus est accessus ad Monasteria Monialium, & ideo Roman. Pontifex non intendit dare iurisdictionem illi Sacerdoti, qui habet aliquod impedimentum. Hinc in praxi rationabiliter obseruatur pro bono regimine Monialium, quod dum virtute Iubilaei habent Moniales facultatem eligendi sibi Confessarium, tenentur designare Confessarium Ordinario ipsarum, & solent Abbatissae congregare Moniales, & ab eis habere votum quosnam Confessarios gratos habeant: & sic nominant tres, quatuor, vel plures, quorum nomina mittunt ad eorum Ordinarium, vt ab eo omnes, vel provt ei libererit, approbentur, & impertiantur eis licentiam accedendi ad Monasteria; sic enim Ordinarij sciunt personas, accedere volentes ad Monasteria, ne sub praetextu earundem licentiarum, accederent ad vana colloquia facienda, & non ad audiendas confessiones Monialium; cum omnis concessio intelligatur facta in aedificationem, non autem in destructionem Regularis obseruantiae. Et haec omnia notat, & docet noster Molfesius in sum. tom. 1. tract. 7. cap. 16. num. 31. & post illum Ioannes Suarez in Enchiridio, cas. cons. lib. 5. ver. Indulgentia, §. tempore Iubilaei.

## RESOL. XI.

*An Moniales tempore Iubilaei possint eligere quoscumque Confessarios ab Ordinario approbatos, etiam si in particulari non sint ad eandem Monialium Confessiones deputati ab Ordinario? Ex part. 5. tract. 1. 2. Ref. 12.*

Qua hic est Ref. antecedens, & in alio §. eius annot.

§. 1. **P**ro negatiua sententia ego ipse in 3. p. tract. 4. Refol. 154. adduxi Molfesium, Leonem, Faustum, & Ioannem Franciscum Suarez, quibus nunc addo Georgium Pollacchum in Bull. Iubil. Urbani VIII. sect. 4. n. 6. vbi sic ait. Aduertendum hic confessiones Sanctimonialium nec hoc tempore amplissimi Iubilaei nullum Confessarium etiam Regularem audire posse, licet quoad alios fideles sit approbatus, sine expressa & peculiari licentia Ordinarij ipsarum Sanctimonialium. Ita ille, asserens hoc esse determinatum a sacra Cardinalium Congregatione.

2. Sed ego maxima quatenus diligentia supradictam sacrae Congregationis declarationem adhuc illam minime potui inuenire, ideo non desinam hic adnotare affirmatiuam sententiam circa praesens dubium, praeter Bonacinae a me vbi supra citatum, docere nouissime Angelum Bossium in suo erudito tract. de Triplici Iubilaeo, sect. 3. cas. 5. n. 2. & Laurent. de Peyrinis in privileg. Minim. tom. 3. c. 4. super constit. Leon. X. n. 4. vbi sic ait. Ego puto posse Moniales tempore Iubilaei generalem facultatem concedentis omnibus vtriusque sexus Christianis, etiam Regularibus eligendi Confessarium ab Ordinario approbatum, eligere sibi Confessarium a solo Praelato Regulari approbatum, si electus sit Regu-

laris, vel ab Episcopo, si sit secularis, & hoc sine Moniales sint subiectae Episcopis, sine Praelatis Regularibus nec est necesse quod Moniales Regularibus subiectae Confessarium eligant ex sua Religione, sed possunt eligere ex quacunque. Moueor quod Iubilaeum est gratia amplissima totum mundum exhilarans, quam facit Papa, thesaurum Ecclesiae aperiens omnibus Christi fidelibus pro consolatione animarum suarum. Cum enim inter Christi fideles commemorari debeant Moniales, & Papa eas non excludit, non est cur nos excludere eas debeamus, cum maxime privilegium Principis ampliandum sit, & vbi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus, & gratia potius sint amplianda, quam restringenda, & masculinum foemininum includat, praesertim si est fauorabile. Nec obstat constitutio Greg. XV. & Declaratio Congreg. Cardin. Nam non loquuntur in hoc casu Iubilaei, sed solum in casibus ordinariis; imo ex dictis magis confirmo meam sententiam, nam cum minutatim disponat ibi Congregatio circa Confessarium Monialium, de hoc tamen casu Iubilaei ordinario & nouissimo nihil dicit. Vnde coniectandum est quod de Iubilaeo noluit intelligi quae ibi disponuntur, & saltem Confessarij ab Ordinario approbati non videntur excludi, quia Iubilaeum quoad hoc punctum eligendi Confessorem, nihil Monialibus prodesse, & post Bullam Urbani VIII. Pontificia sollicitudo, quae habetur tom. 4. Bullar. in eius constitut. 16. §. 5. fol. 249. hic punctus non habet amplius difficultatem, cum Pontifex concedat expresse Monialibus, vt tempore Iubilaei possint sibi assumere Confessarium approbatum ab Ordinario loci. Haec Peyrinus loco cit.

## RESOL. XII.

*An Superiores Regularium possint pro suis subditis promulgare Iubilaeum, non expectata promulgatione Episcopi Diocesani, seu Parochi?*

*Et quid, si Episcopus, aut Parochus non mittit copiam, seu Breuiarium Bulla Iubilaei?*

*Et an dici possit Papam Religiosos volentes acquirere Iubilaeum subycere Ordinario loci, non coactione, & lesione exemptionis?*

*Et an Praelatus Regularis duabus postquam authenticum habuit Iubilaei notitiam hebdomadibus, possit eum indicere, esto Episcopus serius aut citius indicat Iubilaeum? Ex p. 10. tr. 14. & Misc. 4. Ref. 5. alias 33.*

§. 1. **A**ffirmatiue respondet Bossius de Iubilaeo, sect. 4. cas. 3. n. 7. vbi sic ait: Imo quoad Regulares exemptos quidquid dixerint Graffius, & Leo locis citatis, non existimo probabile, quod ipsi teneantur expectare publicationem Ordinarij loci, seu Parochi; nam Praelatus Monasterij, vt ait Henricus loco citato in Textu, & Glossa, censetur Ordinarius, vt promulget suis exemptis ab Episcopo, Ita ille.

2. Sed ego omnino existimo non esse recedendum ab opinione negatiua Graffij, & Leonis; & ideo opinionem Bossij tutam non esse docet Bordonus in Miscellaneis, decis. 23. Dicendum est itaque sub nomine Praelatorum Ecclesiarum, & Ordinariorum locorum, non venire Superiores Regulares, nisi quando ea nomina simpliciter exprimentur, & materia est illis applicabilis; si enim sic dicunt; Praelati Ecclesiarum, id intelligitur de secularibus, ex cap. si quando, §. de Offic. deleg. cap. Cum ab Ecclesiarum, de Offic. ord. Cum enim iura volunt comprehendere Praelatos, vel Ecclesias Regulares exprimentur, vt videtur est cap. Nullus 28. cap. Si postquam 33. cap. Quia